

MONSENIORUL VLADIMIR GHIKA

Angela BANDEA¹
angela.bandea@ymail.com

ABSTRACT: Prince Vladimir I. Ghika is descendant of an important Greek-Byzantine family that had ten rulers' princes in the Kingdom of Romania and many personalities in the diplomatic, political, cultural life and arts, over a period of about three hundred years.

Well-bred and educated, with a careful and active spirit, he understood and helped various people: rich and poor, children, youth, adults and elders, students and ignorant; he was appreciated by diplomats and writers, clergy and scientists. He was an Apostle.

Monsignor Ghika achieved a cultural bridge between East and West, between the two Christian churches: Orthodox and Catholic. Many people who knew him say he lived like a Saint and he died a Martyr for his faith in God.

KEYWORDS:

Mi-ar fi plăcut să-l cunosc pe Monseniorul Vladimir Ghika!

În urmă cu mai bine de trei ani, unul din invitații Eugeniei Vodă – în cadrul emisiunii *Profesioniștii* – l-a evocat într-un mod admirabil pe Prințul Vladimir Ghika, mai cunoscut în străinătate decât la noi, și, de atunci, am căutat mereu date despre el pe internet, am citit articole în reviste și câteva cărți. În ultimul timp, este de notorietate, datorită evenimentului fericit care se apropie: 31 august 2013, beatificarea la București a Monseniorului.

Din tot ce am aflat, m-a cucerit noblețea sufletească. Nu a dorit onoruri, funcții, poziții înalte cât a trăit, ci a slujit pe aproapele și chiar și-a dat viața pentru crezul său.

Date biografice

Nepotul ultimului principe domnitor din Moldova, Grigore al V-lea (*Ghika Vodă* – în perioada 1849–1856), s-a născut în ziua de Crăciun a anului 1873, într-un palat la Constantinopol (astăzi Istanbul–Turcia), din a doua căsătorie a tatălui său, Ioan Ghika, general de divizie, ministru plenipotențiar la St. Petersburg și în Turcia, cu Alexandrina Moret de Blaremburg, descendentă din Henric al IV-lea, regele Franței.

¹ Institutul, Colegiul Tehnic „Dimitrie Ghika”, Comănești.

Foto: Monseniorul Vladimir Ghika

A avut patru frați mai mari, care au murit de tineri: Alexandru, Grigore, Gheorghe și Ella, și încă un frate mai mic cu doi ani ca el, Dimitrie – singurul din familie care are descendenți astăzi în Belgia. Fiica fratelui său mai mic, Dimitrie I. Ghika, Ioana-Emanuela, căsătorită cu contele Pierre de Briey, a murit la Bruxelles în anul 2002, însă are șase urmași.

Revenind la Monseniorul Vladimir Ghika, acesta a fost botezat creștin în ritul ortodox, mama sa fiind o credincioasă foarte atașată de Biserica Ortodoxă. În anul 1877, familia se întoarce în țară. Este anul Războiului de Independență la care ia parte și tatăl său ca militar, iar după un an, la numai 5 ani, micul Vladimir a fost trimis la școală în Franța, la Toulouse, și lăsat în grija unei familii protestante. Din păcate, în 1881, generalul Ghika moare, iar mama hotărăște ca cei doi fii să continue studiile în Franța, iar vacanțele să le petreacă în România. După bacalaureat, obține licența în drept la Universitatea din Toulouse și începând cu anul 1893 cei doi frați studiază la Paris – Științe Politice. Dimitrie primește însărcinări diplomatice încă din 1895, iar Vladimir frecventează în paralel și cursuri de medicină, botanică, artă, litere, filozofie, istorie și drept. Se întoarce în România, din cauza îmbolnăvirii de anghină pectorală, dar își continuă studiile. Tot în această perioadă cunoaște diferite personalități grupate

în jurul societății „Junimea”, prestigioasă asociație culturală condusă de Titu Maiorescu, iar în 1898 (la vârsta de 25 de ani) merge la Roma unde obține licența în filozofie și doctoratul în teologie. În paralel, a întreprins, la Biblioteca Vaticanului, investigații despre istoria României, fiind printre primii care au atras atenția asupra necesității studierii documentelor aflate în fondul acestei biblioteci. Ca rezultat al cercetărilor sale au rămas 3000 de pagini scrise mărunt, care se referă la relațiile dintre Biserica Catolică și Principatele Române.

În anul 1902, pe data de 13 aprilie, în biserica „Sf. Sabina” din Roma face mărturisirea de credință catolică cu explicația dată chiar de el „pentru a fi și mai bun ortodox”, contrar dorinței mamei lui. „Eu nu știu ce-mi rezervă viitorul (*spunea Vladimir Ghika*). Dar dacă Dumnezeu îmi va da o viață deplină de om, fie că voi fi preot sau călugăr (ceea ce îmi doresc atât de mult), sau de voi fi simplu laic pentru totdeauna (...), ceea ce știu că pot să spun, începând din clipa de față, este că voi fi un APOSTOL. Un apostol, adică un om al lui Dumnezeu.”

Viața și activitatea

Prin naștere, a fost un prinț în această lume, dar prin vocație, un adevărat slujitor al lui Dumnezeu în Biserica Creștină de ambele rituri: răsăritean și apusean. Papa Pius al X-lea a încercat să-l convingă pe Vladimir Ghika să renunțe la aspirația de a fi preot, încurajându-l să rămână în lume și să se dedice apostolatului ca laic. Astfel, el desfășoară o muncă impresionantă în toată lumea, de la București, Roma, Paris, până la Congo, Buenos Aires, Sidney, Tokyo... Se consacră mai întâi îngrijirii bolnavilor spitalului condus de sora Pucci, slujitoare din Congregația „Fiicele Sfântului Vincențiu de Paul” din Salonic, unde fratele său era consul general al României.

După înapoierea la București, el o cheamă pe sora Pucci pentru a întemeia Casa „Fiicele Carității” – un important centru medical pe Șoseaua Jianu. Tot în colaborare cu sora și cu sprijinul Reginei Maria, prințul Ghika organizează la Zimnicea un spital (lazaret) pentru bolnavii de holeră și este răsplătit de Regele Carol I cu singura medalie conferită fără luptă, în timpul campaniei militare din iulie 1913, pentru serviciile remarcabile aduse bolnavilor și răniților. A înființat o creșă, un orfelinat și prima ambulanță, a deschis primul dispensar gratuit **Bethleem Mariae** la București, a pus bazele marelui spital și sanatoriu **Sf. Vincențiu de Paul** (*Spitalul C. I. Parhon*) în colaborare cu doctorul Paulescu, medic și om de știință excepțional.

În timpul Primului Război Mondial, s-a implicat în misiuni diplomatice, în ajutorarea răniților de război, a victimelor cutremurului din Avezzano (în anul 1915 – Italia), a bolnavilor de tuberculoză de la ospiciul din Roma, trecând de la mediile diplomatice la cele simple, populare, cu o dezinvoltură frapantă.

În anul 1922 a revenit la Paris, unde fratele său reprezenta România și s-a stabilit la Abația benedictină Sf. Maria, de pe strada Source, în cartierul Auteuil. La Paris, cu permisiunea specială a Papei Pius al XI-lea, la vârsta de 50 de ani (7 octombrie 1923), Vladimir Ghika a fost învestit de către Cardinalul Dubois cu sacramentul preoției, atât de mult dorită. O destăinuire mișcătoare, emoționantă: „Vă puteți imagina ce am simțit eu când m-am aflat azi dimineață, chiar la locul unde Dumnezeu mi-a permis să devin unul din preoții lui și unde, datorită celor ce mi s-au acordat aici, tocmai am atins cu mâinile mele Trupul și Sângele Mântuitorului meu, să amestec elanul tuturor sufletelor voastre și intențiile mulțimii voastre cu puterea jertfei lui, în realitatea venirii lui printre noi.”- notează Monseniorul la începutul lucrării „Liturghia aproapelui”. Este preot într-o parohie săracă de lângă Paris, Villejuif, apoi rector la Biserica Străinilor. În anul 1924 înființează o societate auxiliară de misiuni, „Opera Fraților și Surorilor Sf. Ioan”. A primit de la papă privilegiul de a celebra atât în rit latin, cât și în rit bizantin, fiind primul preot român biritual. La 13 mai 1931 a fost numit pronotar apostolic, Vladimir Ghika fiind chemat de atunci cu apelativul *Monseniorul*. Și-a desfășurat activitatea preoțească în Franța până în anul 1939.

Reîntors în țară, se angajează în susținerea și ajutorarea refugiaților polonezi, activează aproape continuu la sanatoriul surorilor vincentine. Cu permisiunea de a sluji în România, obținută de la cardinalul Suhard, arhiepiscop al Parisului, oferă sufletelor deznădăjduite asistență spirituală și ajutoare materiale; îmbunătățește condițiile leprozeriei de la Isaccea și aduce personal medical francez, Monseniorul urmând să devină duhovnicul așezământului; îl asistă pe Panait Istrati în ultimele sale săptămâni de viață și îl convertește la credință. Colaborează cu Monseniorul Aftenie, cu părintele Chinezu, patriarhul Nicodim, cu A.S.R.U. (*Asociația Studenților Români Uniți*), F.U.R. (*Frontul Unic de Rugăciune*), Gabriel Țepelea, Vasile Netea, episcopul Ioan Suciu, Teodosie Bonteanu, Daniil Ciubotaru, mitropolitul Irineu Mihălcescu pentru a apropia cele două Biserici, trimite ajutoare mănăstirilor ortodoxe din Moldova în timpul foametei din 1947. Este paroh la București, la Biserica Franceză Sacré Coeur, ține slujbe la

biserica Sf. Vasile de pe Str. Polonă, organizează întâlniri, colocvii, conferințe pentru studenți și oameni de cultură care îl prețuiesc. Suferă din cauza măsurilor luate de comuniști de a interzice ordinele și congregațiile călugărești catolice, de a închide unitățile de învățământ și spitalicești patronate de acestea. Bunurile lor trec în patrimoniul statului, încep persecuțiile ierarhilor și a credincioșilor, primul pas în suprimarea Bisericii Greco-Catolice. Evacuat din locuința personală, a fost găzduit de pr. George Schorung, deoarece proprietățile au fost naționalizate.

După 50 de ani de slujire apostolică, la 18 noiembrie 1952, în vreme ce mergea la un bolnav, a fost răpit de oamenii Securității și dus în beciurile Ministerului de Interne. După o anchetă dură, s-a organizat un simulacru de proces prin care era condamnat la trei ani de închisoare cu acuzația de înaltă trădare. Acest sacrificiu a fost făcut de bunăvoie; în pofida avertismentelor primite de la prietenii care-i arătau pericolul la care se expunea, Monseniorul a hotărât să rămână în țară. Arestarea lui a produs o mare tulburare în comunitatea creștinilor. A continuat să slujească lui Dumnezeu și în închisoare, oferind din porția lui de hrană celor mai tineri, explicând cuvântul lui Dumnezeu, convertind la credința creștină, încurajând și alinând suferințele năpăstuiților sorții.

Monseniorul Ghika s-a stins într-o celulă întunecoasă a închisorii Jilava, la 16 mai 1954 (după unii, ori după alții 17 mai) – moarte de martir pentru credința în Dumnezeu și în Biserică; spunea colegilor de suferință că „închisoarea aceasta este sfântă și noi nici nu bănuim”.

În prefața traducerii volumului „Ultimele mărturii”, Doina Cornea notează: „... se stinge în seninătate și sfințenie, pentru că gratiile nu i-au putut îngrădi libertatea, călăii nu i-au înfrânt curajul, ura nu i-a putut stinge iubirea de Dumnezeu și de oameni. Existența, suferința și martiriul Monseniorului Ghika sunt dovada că singura putere reală a omului este puterea spiritului.”

Noi, moștenitorii, suntem mai bogați spiritual grație operei sale: numeroase lucrări, scrieri literare, filosofice și teologice în limba română și în limba franceză:

1. *Sfânta Fecioară și Sfântul Sacrament*. Discursul rostit de Mons. Ghika în noiembrie 1928 la deschiderea Congresului Euharistic de la Sidney (Australia).

2. Prefața cărții lui Joly Edmond, *Camera sfinților la Roma*. * Desclée de Brouwer et Cie Editeur, Paris – 1933.

3. *Spicuri istorice*, seria I, Iași, 1935.
  4. *Femeia adulteră*. Mister evanghelic cuprinzând un prolog, un act, un epilog. Pieasă teatrală. Tradusă de Al. Lascarov-Moldovan în 1938.
  5. Articole istorice și culturale la Societatea literară „Junimea”.
  6. Articole de revistă în „Convorbiri Literare” (1907–1911), „Corespondentul”, „Revista săptămânală”, „Revista Catolică” (1912–14), „Cronica Surorilor de Caritate” (1919), „Documentarea catolică” (1930).
  7. Conferința «Istoria Bisericii», București, 20 iulie 1946
  8. *Gânduri pentru zilele ce vin*. Prințul Vladimir I. Ghika, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1995, tradusă de Doina Cornea după ediția din 1962 a cărții *Pensées pour la suite des jours*.
  9. *Convorbiri spirituale*. Prințul Vladimir I. Ghika, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1995, tradusă de Gheorghe Lascu și Viorica Lascu după ediția din 1961 a cărții *Entretiens spirituels*. Conține: *Prezența lui Dumnezeu, Liturgia aproapelui, Suferința, Ora Sfântă, Vizitarea săracilor, Din drum, Rugăciuni, În familie, O lună din viața Mons. Vladimir I. Ghika*.
  10. *Interludiile din Talloires* de V. I. Ghika.
Album de gravuri cu comentarii. Traducere: noiembrie 2006.
  11. *Ultimele mărturii*, Vladimir Ghika; pref. Yvonne Estienne, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1997. Tradusă de Doina Cornea
  12. *Gânduri pentru fiecare zi*, de Vladimir Ghika, pref. pr. Ioan Ciobanu, Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice, București, 2002–2003, (Broșură ce conține gânduri culese din scrierile Monseniorului Vladimir Ghika, repartizate pentru fiecare zi a anului.)
  13. *Fragmente postume. Texte inedite din arhiva Institutului „Vladimir Ghika”*, Ghika, Vladimir I., Editura Dacia, Cluj-Napoca 2003, trad. Doina Cornea
1. Manuscrit autobiographique (1901 ou 1902)
  2. Allocution au Congrès Marial de 1904 en l’Eglise des Sts. Apôtres, à Rome
  3. *Méditation de l’Heure Sainte*, Roma 1912. Este cuprinsă în volumul *Entretiens spirituels*.
  4. *Revue Catholique*, unde a publicat o parte din datele culese din Arhivele Vaticanului începând cu anul 1912.
  5. *Chronique des Filles de la Charité* (1919).
  6. O parte din Biletele manuscrite ce au format volumul «*Pensées pour la suite des jours*».

– *Pensées pour la suite des jours*, Vladimir Ghika, Paris, La Nouvelle Librairie Nationale, 1923; ediții: *Nouvelles pensées pour la suite des jours*, Vladimir Ghika, Paris, Ed. Grasset, 1931; *Pensées pour la suite des jours*, Prince Vladimir I. Ghika, Gabriel Beauchesne et ses fils, éditeurs, Paris 1936; *Pensées pour la suite des jours*, Prince Vladimir I. Ghika, Gabriel Beauchesne et ses fils, éditeurs, Paris 1962. Este o culegere de maxime, cugetări, reflecții filozofice și religioase, asemenea moralisțiilor francezi (bucățele de hârtie pe care își nota gândurile, rodul frământărilor lăuntrice, al rugăciunii și al meditațiilor) din perioada 1923–1931.

7. *Une conquête de la philosophie chrétienne*. Jacques Maritain. La Documentation Catholique, no 216, 27 octobree 1923

8. *Les intermèdes de Talloires*, 1924, Vladimir Ghika. (Album de gravuri cu comentarii)

9. *La Messe byzantine dite de St-Jean Chrysostome*, Sem. S. Basile, 1924, Lille; o altă ediție: *La Messe byzantine dite de St-Jean Chrysostome*, Desclée 1934

10. *L'Église et la nouvelle Roumanie*, articol apărut în 1926 în *Revue des jeunes* din Paris

11. *Textes des prières à l'usage de la Famille de Saint Jean à Auberive* (1926–1931)

12. *Roseau d'Or* (*Chroniques* - al VIII-lea volum), colecție de gânduri (de tipul *Pensées pour la suite des jours*), 1928

13. *La Sainte Vierge et le Saint Sacrement*, Ed. Cerf, 1929 (discursul prezentat în anul 1928 la Congresul Euharistic de la Sydney – Australia); altă ediție: *La Sainte Vierge et le Saint-Sacrement*, în *La Vie Spirituelle*, 21 (1929) p. 129–144

14. *Vigile* (caietul IV), colecție de gânduri (de tipul *Pensées pour la suite des jours*), 1930.

15. Homélie de Mgr. Ghika au mariage de la princesse Ileana et l'archiduc Anton de Habsbourg, Sinaia, le 27 Juillet 1931

16. *La femme adultère, mystere évangélique*. Ed. Enault, 1931.

17. Preface de livre *La chambre des saints à Rome* de Joly Edmond, par Monseigneur Ghika. (Desclée de Brouwer et Cie Editeur, Paris – 1933.

18. *Prières écrites en japonais, Séjour au Japon* 1936

19. *Entretiens spirituels, les réalités de la foi dans la vie, les réalités de la vie dans la foi*, Prince Vladimir I. Ghika, Gabriel Beauchesne et ses fils, éditeurs, Paris 1961. Conține texte apărute separat la Editura *Beauchesne* între

anii 1923–1932: *La Présence de Dieu* (1932), *La Liturgie du prochain* (1932), *La souffrance* (1932), *L'Heure Sainte* (1928), *La visite des pauvres* (1923)

20. *Derniers témoignages* [par] Mgr. Vladimir Ghika. Présentés par Yvonne Estienne. Paris, Éditions Beauchesne, 1970.

21. *Pièce de théâtre «Barabbas ou „Le Préféré”*», par Mgr. Ghika

22. *Articles: La Revue Hebdomadaire* (1917): *L'âme d'une cérémonie*; *Les Études* (1923 t. 175 et 1938 t. 254); *Le Correspondant* (1919, L'anniversaire de Louvain); *La Revue des Jeunes* (1921, n° 6: *l'Église et la Roumanie*); *La Documentation Catholique* (1923, X, col. 643–660, 685–686, 1930, XXIV, col. 271)

23. Texte écrit par Mgr. Ghika sur les principales images miraculeuses de Roumanie

24. Lettre de Mgr. Ghika à Paul Claudel

25. Poésie à Paul Claudel des malades du Pavillon de Malte

26. Texte sur La théologie du besoin de Mgr. Ghika

27. Allocution prononcée par Mgr. Ghika au mariage de Jean et Sonia Daujat, 1930;

28. Vladimir Ghika (1873/1954): *De geloofswerkelijkheden in het leven, Brugge, Geloofsondericht*, 1939. (traducerea din franceză a lucrării *La présence de Dieu*) – Prima traducere în olandeză a unei lucrări a Monseniorului Ghika, realizată în 1939.

Mărturii

Voi prezenta în continuare dovezi grăitoare ale persoanelor care l-au cunoscut, din fiecare citat reieșind însușiri prin care „i-a marcat pe toți cei pe lângă care a trecut”, cum spunea Doina Cornea.

În lucrarea „L'Apôtre du XX-e siècle – Monseigneur Ghika”, Jean Daujat îi face următorul portret: „Era frumos, distins în comportare, atitudinile și gesturile sale fiind întotdeauna pătrunse de noblețe și armonie în chipul cel mai natural și fără cel mai mic efect de căutare sau afectare. O privire ce pătrundea până-n străfundul sufletului interlocutorilor, o privire plină de bunătate, de duioșie, de tandrețe, de afecțiune îi lumina chipul încadrat de lungi plete albe.” Cercetătorul francez mai sublinia extraordinara capacitate intrinsecă de a-și iubi aproapele, ce exista înainte de a fi creștină, înainte de a fi inserată într-un adevărat crez al dăruirii.

Una dintre elevele sale, Suzanne M. Durand spune că a fost „om al ecumenismului, precursor, mărturisitor al credinței”; a fost animat de

înalte idealuri umane și spirituale și a înfăptuit cu devotament și devoțiune numeroase acte de caritate și spiritualitate.

Oana Seceleanu, fiica spirituală a Monseniorului, își amintește: „... o după-amiază în timpul războiului: mă aflam în micul birou al sorei Suzanne Bourgeois, fiică a Carității, responsabilă serviciului de chirurgie. La un moment dat a venit Monseniorul și m-a întrebat ce fac. Scriam pe iconițe gânduri pentru o sărbătoare a comunității surorilor și îmi băteam capul să găsesc ceva frumos. Mi-a spus atunci că îmi va aduce o mare culegere a gândurilor sale, ca să-mi ușureze munca. După câteva zile, mi-a adus într-o cutie de carton o sumedenie de foi, bilete și bilețele scrise de el. Câteodată scrisul era atât de mărunț că era greu de descifrat. Le am și în ziua de azi.”

Profesorul Alexandru Ciplea povestește despre vizita prințului Ghika, în 1932 la Tokyo: „Primit de împăratul Japoniei și aflând de marea tristețe a acestuia de a nu avea urmaș la tron, Monseniorul se rugă lui Dumnezeu, iar împăratul avu un băiat... actualul împărat al Japoniei s-a născut, așadar, în urma rugăciunilor înălțate de românul Vladimir Ghika.”

Andrei Brezianu (eseist, prozator și traducător): „Printr-un straniu contrast, la capătul unor zile de trudă, prin șantierelor unde lucram, ne regăseam periodic în acel climat liniștit dar fervent, însemnat cu rugăciune, unde Vladimir Ghika ne îndruma cu prezența sa carismatică spre lumea celor de dincolo de materie. Disidența noastră era o disidență a spiritului, o delimitare morală și ideologică față de agitațiile doctrinei roșii, a materialismului ateu, propagat cu furoare de conducerea de partid și de stat a republicii populare de atunci, aservită puterii roșii de la răsărit. Era epoca roșului atotprezent, a lozincilor de clasă, epoca difuzoarelor atârinate în for deasupra capetelor și de unde, în valuri, se revărsa obsesiv strofa belicoasă *Hai la lupta cea mare*.”

Profesorul Tudor Vianu a fost întrebat: – *Ce puteți spune despre cartea Monseniorului Ghika „Pensées pour la suite de jours”?* El a răspuns: *Este una din cărțile mari ale secolului.*

Renumitul scriitor, publicist și avocat specialist în codul penal, Petre Pandrea povestește: „Mă prezentam la Curțile marțiale ca avocat, doctor în drept și fost școlar la cinci universități europene, ca să apăr proletari arestați, israeliți încătușați, bapțiști înlănțuiți, țărani răzvrățiți, negustori în luptă cu fiscalitatea imbecilă, (...). Acolo, la cancelarii, pentru a obține permisul la vorbitor, am întâlnit din nou pe doctorul de suflete, Vladimir Ghika. Pășea aerian, la tribunalul militar Malmaison, pe culoarele sordide

ale închisorilor Văcărești și Jilava, aducând alinare, pachete cu mâncare, cu veșminte, crucifixuri și cărțițele, fără a se uita la confesiune, clasă sau rasă. Era un savant benedictin și un înger al blândeții prin pușcării. (...) Târziu mi-am dat seama că un sfânt plutește printre noi. Era în carne și oase, cu barbă apostolică, cu ochi sclipind de inteligență înlăcrimată, cu plete argintii, cu sutană aspră.”

Elisabeta Antonia Postolache-Kastel relatează ce a văzut cu ochii ei și a auzit cu urechile sale: „După rechizitoriu și acuzațiile procurorilor, avocații puși din oficiu ne-au acuzat și ei. Când a venit rândul Monseniorului Ghika, acesta, cu un efort imens, a spus că refuză avocatul din oficiu și se va apăra singur (fiind doctor în teologie și drept). Sala plină de securiști și militari, fără nicio persoană care să ne cunoască, a avut o reacție de protest zgometos. Completul de judecată a chemat niște gardieni, care l-au scos cu forța pe Monseniorul Ghika din sală. Procesul a continuat fără dânsul. Din rechizitoriu am înțeles că era considerat instigator împotriva orânduirii sociale, dușman înrăit al celor care își croiesc singuri prin dictatura proletariatului o fericire și o viață fără mila ciocoilor cu pretenții de oase domnești.”

Academicianul Constantin Bălăceanu-Stolnici: „Dincolo de seriozitatea sa, de gravitatea cu care discuta problemele importante, avea un surprinzător simț al umorului, care se manifesta prin mici istorioare și mai ales prin povestirea unor întâmplări hazlii din propria sa viață. Acest principe român, care a renunțat la viața socială ce i-o confereau rangul și averea pentru viața aspră de misionar, care a renunțat la o carieră academică, pentru care era pregătit prin studiile făcute, pentru o umilă existență de călugăr, care la instalarea bolșevismului, în loc să se refugieze în apus, unde era așteptat, a preferat să împartă cu concetățenii lui mizeriile unei dictaturi sălbatice, antiumane și antispirituale, care, în loc să se pună la adăpost, a înfruntat urgia impusă de sovietici dând sprijinul său spiritual victimelor regimului comunist etc., nu putea să-și sfârșescă viața în patul său de la *Saint Vincent de Paul*, ci trebuia, pentru ca traiectoria vieții sale exemplare să capete dimensiunea de martir, să-și închidă ochii în chinurile din infernul carceral instaurat cu o brutalitate de neînțeles de slugile române obediente față de Moscova stalinistă.”

Pr. Tertulian Langa: „Se spun multe despre Monseniorul Ghika. Cum era el în realitate? Era fabulos. Vorbea curent 26 de limbi, printre care și un dialect din Congo. Avea 6 doctorate, colindase lumea în lung și-n lat, trăind ca un apostol printre năpăstuiții sortii. Din prima clipă când

l-am cunoscut, m-au uimit la el inteligența și memoria sa excepționale. Ținea minte tot, până în cel mai mic amănunt. M-a uimit, de asemenea, faptul că el nu citea, ci fotografia pagina. Ducându-i lucrarea de licență, a răsfoit-o, zăbovind 10–15 secunde la fiecare pagină. M-am gândit că l-am prins într-un moment nepotrivit și i-am spus că voi reveni într-o altă zi, când are timp. M-a privit mirat și, înțelegând confuzia creată, mi-a făcut o mică demonstrație, reproducând pasaje din lucrare, cu rând și pagină, plus observațiile sale critice. Ar fi multe de spus despre el, dar, întâi de toate, Monseniorul Ghika era un sfânt și nu este legendă când se spune despre că el levita în timpul Sfintei Liturghii. Odată, mi-am făcut curaj și l-am întrebat: «E adevărat că ați celebrat în stare de levitație? Cum faceți acest lucru?» Smerindu-se, mi-a răspuns: «Foarte simplu. Mă țin de masă, să nu mă ridic prea sus»”.

Selecție din cugetările Monseniorului Vladimir Ghika

„Un singur lucru este necesar. Dacă îl ai, nimic nu-ți va lipsi, când totul îți va lipsi. Dacă nu-l ai, atunci când vei avea toate lucrurile, nimic nu-ți va fi de ajuns.”

„Progresul sufletului constă în a face din dragoste ceea ce ar trebui făcut din datorie.”

„Umbra ne urmează când mergem spre lumină și ne precede când ne depărtăm de ea.”

„Pentru a fi perfect, trebuie ca rugăciunile să devină veritabile acțiuni și acțiunile veritabile rugăciuni.”

„Dacă știi să pui pe Dumnezeu în tot ceea ce faci, îl vei regăsi în tot ceea ce ți se va întâmpla.”

„Cel rănit, cel bolnav, prin suferința lor încetează să fie ei înșiși pentru a nu fi altceva decât un rănit și un bolnav. Aici mai mult decât în altă parte este ușor să-l vezi pe Christos în toți și în fiecare.”

„Dumnezeu dă celui care dă. Dumnezeu dăruiește celui ce dăruiește.”

„Florile ajung să parfumeze până și mâinile celui care le strivește.”

„Un nume pentru Dumnezeu: Cel care nu uită.”

„Ziua nu este cu adevărat zi, dacă nu ai amintirea stelelor, iar noaptea nu este cu adevărat noapte, dacă nu-ți amintești soarele.”

„Adevărata milostenie este o persoană mută cu mâini pricepute.”

„Nu uita că cele mai frumoase zile nu sunt întotdeauna frumoase pentru toți.”

În memoria sa, în anul 2004, la București a fost ridicată statuia Monseniorului Vladimir Ghika, în piața purtând numele său, de la intersecția străzilor Gheorghe Demetriade și Emil Pangratti, operă turnată în bronz, realizată în 1939 de sculptorul Gheorghe D. Anghel.

Bibliografie:

- [1] *** Antologie de texte dedicate Monseniorului Vladimir Ghika 1873–1954 *A trăit și a murit ca un sfânt!*, Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București, 2003.
- [2] Ștefan, Nicolae, - *Monseniorul Ghika apostol și martir*, Editura Crater, București, 1991.

Surse internet:

- [1] http://www.ghika.net/_ro/index_ro.htm.
- [2] <http://www.vladimirghika.ro>.
- [3] [http://www.vladimirghika.ro/altele/2013.05.16-Cultura% 20Crestina,%20nr.%209-12,%2009-12.1944,%20pg.%20469-478.pdf](http://www.vladimirghika.ro/altele/2013.05.16-Cultura%20Crestina,%20nr.%209-12,%2009-12.1944,%20pg.%20469-478.pdf).
- [4] [http://www.vladimirghika.ro/index.php?sectiune=Home& Afisare_Stire=215](http://www.vladimirghika.ro/index.php?sectiune=Home&Afisare_Stire=215).
- [5] [http://www.curierulnational.ro/Actualitate/2012-11-24/ Monseniorul+ Ghika + %E2%80%93 + %E2%80%9Dun + sfant%2c + mereu + cu + inima + in + Romania %E2%80%9D +](http://www.curierulnational.ro/Actualitate/2012-11-24/Monseniorul+Ghika+%E2%80%93+Dun+sfant%2c+mereu+cu+inima+in+Romania%E2%80%9D+).
- [6] http://www.dailymotion.com/video/xiquyr_monseniorul-sunt-sigur-ca-vladimir-ghika-este-sfant_news.
- [7] <http://www.rasunetul.ro/arheologia-fricii>.
- [8] <http://www.corneliu-coposu.ro/articol/index.php/328-decimarea-programata-a-aristocratiei-romanesti-tesu-solomovici-ziua-15-09-2007>.